

Pas a desnivell

Ens passaran el paquet

Durant la nostra guerra —i a la zona republicana— va ésser motiu de molta broma i de diversos comentaris satírics un cartell que es proposava esperonar l'afany de lluita. Acompanyant un dibuix de tema bèl·lic, hi havia un text que manava imperativament: "Feu tancs, tancs, tancs, que són el vehicle de la victòria!".

És clar que, fins i tot amb sinceres ganes de complir, el ciutadà contemplava el cartell i no sabia pas per on començar. Estava afeixugat per totes les privacions i totes les angoixes que comporta una guerra i se sentia incapaç de picar el ferro necessari, ignorava en absolut on caldria donar els cops, ni quines peces havia de muntar, ni on era el material que feia falta. Davant de tantes dificultats, somreia amb el somriure una mica trist propi de les èpoques ingrates i ho atribuïa a un recurs desesperat de la propaganda. "Com si em diguessin Llúcia!", pensava.

Aquest record ve a la memòria perquè ens acaben de fer recomanacions que no s'avenen gens amb les possibilitats d'una vida llisa i corrent. El ministre d'Hisenda, adreçant-se al país, tot fent l'esforç d'adoptar un to gai-rèbé col·loquial, ha dit que hem de procurar exportar més. Sembla que es referia a un requisit indispensable per salvar el moment econòmic realment penós pel qual travessem, i el ministre ve i ens ho explica a nosaltres. L'evocació de la misteriosa Llúcia és tan inevitable com

quan algú ens demanava que féssim tancs. El ciutadà ras es veu obligat a arronsar-se d'espatlles i mormolar que ja li ho diran de misses.

Deu ésser cosa del paquet... Quan un conjunt de mesures econòmiques rep al qualificatiu de "paquet" ja és qüestió de recelar. I encara més si veiem que es passen el fardell de l'un a l'altre com si els cremés els dits. Un paquet, segons els diccionaris de més anomenada, és un conjunt de coses embolicades i lligades, i aquí sí que cal reconèixer que el senyor ministre no enganya a ningú, perquè l'embolic és gros de veres i el lligall s'ha convertit en un nus enredat i compacte. Sense comptar que hi ha una mena de paquets sospitosos. El contingut inspira maliances i ningú no troba mai el moment d'obrir-los.

Qui sap si es tracta de guanyar temps, una tàctica que durant els darrers anys ha estat picardiosament aprofitada. Mentre miren i remiren el paquet, mentre proven de desfer el nus de l'encordillat, els preus fan el seu curs (com les malalties) i així, quan arribi el moment d'anunciar els deu productes bàsics que no es podran apujar —paraules del senyor ministre—, ja hauran sofert les alces automàtiques degudes i podran ésser tranquil·lament congelats. I com que al progrés no hi ha qui l'aturi, la congelació serà, de tota manera, provisional. ● PERE CALDERS